

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. 2797 / C4 / 3345

Data: 19.09.2025

I. Prin contestația nr. 1/25.08.2025, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. 59708/27.08.2025, depusă de, cu sediul în bd. Regina Maria nr. 1, bloc P5B, scara 1, etaj 7, apartament 21, ..., CUI, număr de înregistrare în registrul comerțului, reprezentată legal prin domnul și convențional de Societate Profesională de Avocați cu Răspundere Limitată, cu sediul profesional în str. Muzelor nr. 22A, etaj 4, ..., sediu ales în vederea comunicării tuturor actelor de procedură, privind procedura simplificată pentru atribuirea contractului de lucrări pentru obiectivul de investiții „Desființare corp C2, C3, C4, C5, C6 și construire corp nou Școala Gimnazială de Arte, cod CPV principal 45214220-8, cu data-limită de depunere a ofertelor 30.06.2025, anunț de participare nr./08.05.2025, organizată de, cu sediul în str. 1 Decembrie nr. 21, ..., județul, în calitate de autoritate contractantă, contestatoarea a solicitat anularea raportului procedurii de atribuire și a scrisorii de comunicare privind rezultatul final al procedurii nr. 70054/18.08.2025 prin care oferta depusă de Asocieria a fost declarată câștigătoare și pe cale de consecință, obligarea autorității contractante să reia procedura de atribuire prin reevaluarea ofertei depuse de Asocieria, cu respectarea documentației de atribuire și a legislației aplicabile privind achizițiile publice, iar în consecință să se respingă oferta sus menționată ca fiind inacceptabilă, iar în subsidiar, obligarea autorității contractante la reluarea procedurii de atribuire din faza de evaluare a ofertei tehnice, respectiv a ofertei financiare urmând a se analiza în mod serios și corect atât capacitatea candidaților declarați câștigători de a duce la bun sfârșit contractul cât și sustenabilitatea prețului neobișnuit de scăzut ofertat de aceștia.

II. La 03.09.2025, ..., lider al Asocierii, cu sediul în str. Nicolae Bălcescu nr. 6, ..., județul, CUI 6692687, număr de înregistrare în

registrul comerțului J37/1002/1994, reprezentată de Cabinetul de Avocat, cu sediul profesional în bd. Nicolae Iorga nr. 137, etaj 1, apartament 2, Vălenii de Munte, județul Prahova, sediu ales în vederea comunicării tuturor actelor de procedură, a înaintat cererea de intervenție înregistrată la Consiliu cu nr. 61596/04.09.2025, prin care solicită respingerea contestației ca nefondată și menținerea actelor atacate.

Contestația și cererea de intervenție vor fi soluționate împreună, având în vedere dispozițiile art. 66 alin. (1), art. 67 alin. (1) și art. 123 alin. (1) C. proc. civ. și pentru motive care țin de economie procedurală.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:

III. Consiliul a fost sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față, prin care ofertantul reclamă decizia autorității contractante de a declara câștigătoare oferta depusă de Asocieria, în cadrul procedurii simplificate menționată în partea introductivă, învederând în motivare că oferta clasată pe primul loc este neconformă și inacceptabilă, deoarece autoritatea contractantă nu a analizat dacă ofertantul câștigător deține în concret resursele tehnice și experiența necesară pentru a executa contractul la un standard de calitate corespunzător și nici nu a verificat și solicitat justificarea prețului neobișnuit de scăzut.

IV. Prin cererea sa de intervenție înregistrată la Consiliu cu nr. 61596/04.09.2025, ..., lider al Asocierii, ofertant câștigător al procedurii de atribuire, învederează că prima critică a contestatoarei este lipsită de motivare și dezmințită de raportul procedurii unde oferta a fost verificată și declarată conformă, iar a doua critică este lipsită de bază factuală întrucât autoritatea contractantă a solicitat justificarea prețului aparent neobișnuit de scăzut, intervenienta a depus documente și justificări privind tarifele, utilajele și avantajele competitive, acestea fiind acceptate de comisia de evaluare și confirmate prin avizul conform necondiționat al Agenției Naționale pentru Achiziții Publice.

Observând că respectiva contestație nu este însoțită de dovada constituirii cauțiunii, prin adresa nr. 63884/33345-C4/15.09.2025, transmisă la (indicată în prima pagină a contestației) și la, Consiliul a pus în vedere că, în temeiul art. 611 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, îi revine obligația de a constitui, în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului (27.08.2025), cauțiunea stabilită de respectivele prevederi, sub sancțiunea respingerii contestației. De asemenea, a cerut și un punct de vedere asupra excepției tardivității contestației.

Până la această dată, societatea nu a prezentat niciun răspuns și nici nu a transmis cauțiunea pretinsă de lege, Consiliul constatând formularea contestației fără a fi constituită și depusă cauțiunea. În finalul adresei sale, Consiliul a pus în vedere să îi fie transmisă recipisa, pentru celeritate, la e-mail office@cnsr.ro, solicitare la care contestatoarea nu a răspuns.

Conform art. 61 ind. 1 din Legea nr. 101/2016:

Art. 61 ind. 1. - (1) Pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 **sub sancțiunea respingerii acesteia**, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie, în termen de **maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului**, o cauțiune stabilită după cum urmează:

a) 2% din valoarea estimată a contractului, în cazul în care aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 35.000 lei pentru contestațiile depuse în etapa prevăzută la art. 17 alin. (1) lit. a), respectiv nu mai mult de 88.000 lei pentru contestațiile depuse în etapa prevăzută la art. 17 alin. (1) lit. b);

b) 2% din valoarea estimată a contractului, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 220.000 lei pentru contestațiile depuse în etapa prevăzută la art. 17 alin. (1) lit. a), respectiv nu mai mult de 2.000.000 lei pentru contestațiile depuse în etapa prevăzută la art. 17 alin. (1) lit. b).

Consiliul constată formularea contestației fără a fi constituită și depusă cauțiunea, care nu a fost depusă nici ulterior, deși contestatoarea era ținută să facă dovada constituirii cauțiunii impuse de textele precitate ale Legii nr. 101/2016.

Față de normele redate, în vigoare și prezumate absolut a fi cunoscute de către, aceasta era debitoarea obligației legale de a constitui, din oficiu, până la data de 01.09.2025, o cauțiune în cuantum de 348.322,05 lei, obligație pe care nu a respectat-o, nefiind înaintată Consiliului nicio dovadă în acest sens, în termenul acordat de lege.

Această optică este întâlnită frecvent nu doar în jurisprudența Consiliului, ci și a instanțelor judecătorești de control, dovadă fiind, spre pildă:

- decizia nr. 1044/R-Cont din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal:

Analizând plângerea prin prisma susținerilor părților, a înscrisurilor depuse la dosar și a dispozițiilor legale aplicabile, Curtea apreciază că este nefondată. [...]

Petenta a formulat contestație împotriva comunicării autorității contractante, contestație care a fost respinsă ca inadmisibilă de către Consiliu, prin decizia 1705/[...] din 22.09.2020, **pentru neconstituirea cauțiunii prevăzute de art. 61¹ din Legea nr. 101/2016 în termenul prevăzut de aceleași dispoziții legale.**

Petenta susține nelegalitatea acestei decizii prin faptul că a achitat cauțiunea în termenul de 3 zile acordat de Consiliu [...], înainte de soluționarea contestației, iar, pe de altă parte, consideră că plata cauțiunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației.

Se observă că, relativ la situația de fapt, contrar susținerilor petentei, prin adresa nr. [...] /16.09.2020, Consiliul nu i-a solicitat să constituie cauțiunea în termen de 3 zile de la primirea adresei, ci să facă dovada constituirii cauțiunii în cuantumul și termenele prevăzute de lege, informând-o, totodată, despre sancțiunea aplicabilă.

Curtea reține că, potrivit art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016, forma în vigoare la data sesizării Consiliului: «Pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie, în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, o cauțiune [...]».

Așadar, **textul de lege prevede imperativ, sub sancțiunea respingerii, obligația persoanei care se consideră vătămată de a constitui, în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, o cauțiune**, cuantumul acestei cauțiunii fiind, de asemenea, stabilit, respectiv în procent de 2% din valoarea estimată a contractului, cu precizările de la lit. a) și b). **Dată fiind claritatea textului de lege, fermitatea exprimării, precizarea în mod expres a sancțiunii, Curtea apreciază că această obligație de achitare a cauțiunii este o condiție de admisibilitate a contestației.**

De altfel, Curtea Constituțională, sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor, printre altele, art. 61¹ din Legea nr. 101/2016, a apreciat că sunt constituționale, reținând în considerentele Deciziei nr. 501 din 17 septembrie 2019: «34. Or, dinamica raporturilor juridice existente în domeniul achizițiilor publice demonstrează că intervenția legiuitorului era necesară, în condițiile în care drepturile procesuale au fost exercitate frecvent cu rea-credință de către operatori economici care nu aveau capacitatea efectivă de a-și executa obligațiile ce rezultau din încheierea contractelor de achiziții publice. Interesul național impune ca statul să poată realiza cu celeritate obiectivele propuse în vederea îmbunătățirii vieții cetățenilor săi, cu respectarea, bineînțeles, a drepturilor și a intereselor legitime ale eventualilor participanți la procedurile de achiziție publică. 35. Așadar, Curtea constată că prin instituirea cauțiunii legiuitorul a urmărit, pe de o parte, descurajarea cererilor nefundamentate sau exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale, iar, pe de altă parte, să constituie o garanție destinată acoperirii eventualelor pagube ce ar putea fi produse părții împotriva căreia se cere luarea unor măsuri, în condițiile în care cererea celui ce plătește cauțiunea se respinge. Astfel, aceste obiective urmărite prin adoptarea de către legiuitor a măsurii criticate se circumscriu unui scop legitim». [...]

Nu poate fi reținută susținerea petentei că ar fi aplicabile dispozițiile art. 1057 C. proc. civ., întrucât acestea reglementează cauțiunea judiciară, situație în care, într-adevăr, intră în sarcina instanței să stabilească cuantumul și termenul în care se achită cauțiunea dat fiind că acestea nu sunt prevăzute prin lege. Or, în speță, așa cum s-a reținut, conținutul art. 61¹ alin. (1) din Legea 101/2016 **stabilește expres atât termenul în care se constituie cauțiunea, cât și cuantumul și, mai mult, sancțiunea aplicabilă pentru neîndeplinirea obligației de constituire a cauțiunii în termenul prevăzut de lege, și anume respingerea contestației.** [...]

A invocat petenta jurisprudența națională în materie, însă această jurisprudență se conturează pe dispozițiile art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016, în forma anterioară modificării aduse prin O.U.G. nr. 114/2020. Anterior modificării, art. 61¹ alin. (1) prevedea: «Pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 sau art. 49, sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie în prealabil o cauțiune [...]». Astfel, în condițiile în care nu era prevăzut un termen pentru constituirea cauțiunii, Consiliul stabilea în ce termen se îndeplinea respectiva obligație, ceea ce, în actuala formă de reglementare, acest lucru nu mai e posibil, termenul fiind stabilit expres.

Întrucât rezultă din înscrisurile depuse la dosar că petenta a achitat cauțiunea după expirarea termenului de 5 zile de la sesizarea Consiliului, prevăzut de art. 61¹ din Legea nr. 101/2016, și anume la data de 16.09.2020, deși sesizarea fusese înregistrată la 09.09.2020, Curtea apreciază legală decizia Consiliului, fapt pentru care va respinge plângerea, ca nefondată.

Pe același raționament a mers și Curtea de Apel Brașov, Secția contencios administrativ și fiscal, prin decizia nr. 453 din 28 iulie 2020, ale cărei considerente relevante le redăm:

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

O.U.G. nr. 23/2020, aplicabilă în cauză, a fost publicată în Monitorul Oficial al României nr. 106 din 12 februarie 2020 și a fost în vigoare până la data publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 221 din 2 iunie 2020, în Monitorul Oficial al României nr. 594 din 7 iulie 2020.

Raportat la practica anterioară a Consiliului, care permite constituirea ulterioară a cauțiunii, O.U.G. nr. 23/2020 a prevăzut că aceasta poate fi constituită în maximum 3 zile lucrătoare de la data sesizării Consiliului.

În speță, petenta nu contestă depășirea termenului de 3 zile de mai sus, ci susține că nu se poate ignora depunerea acesteia, respectiv depunerea pe parcursul soluționării contestației, astfel încât această situație nu poate atrage respingerea contestației, scopul legii fiind atins, Consiliul neputând ignora depunerea cauțiunii, câtă vreme acest demers al petentei s-a realizat anterior soluționării contestației.

Ulterior modificării intervenite prin O.U.G. nr. 23/2020, art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016 prevedea că, pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8, sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie, în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data sesizării Consiliului, o cauțiune. **Este evidentă intenția legiuitorului de a stabili termenul limită până la care poate fi depusă cauțiunea, astfel încât în mod corect a reținut Consiliul că art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016 este un termen de decădere, a cărei respectare nu este lăsată la aprecierea contestatoarei. Într-o atare situație, față de nedepunerea de către petentă, în termenul de maximum 3 zile lucrătoare de la data sesizării Consiliului, a cauțiunii stabilită de acesta, în mod corect contestația petentei a fost respinsă prin decizia Consiliului nr. 1039 din 23 iunie 2020, petenta neputând invoca în sens contrar necunoașterea legii, respectiv rolul activ pe care trebuie să îl aibă Consiliul.**

Având în vedere argumentele menționate, instanța va respinge plângerea petentei.

Mai recente:

- Curtea de Apel, Secția a X-a contencios administrativ și fiscal și achiziții publice, decizia civilă nr. 454 din 25 iunie 2025:

Instanța apreciază că în mod corect a respins Consiliul contestația DIGI ca urmare a neconstituirii cauțiunii în acord cu dispozițiile art. 61 ind.1 din Legea nr. 101/2016

Potrivit disp. art. 61 ind. 1 din Legea nr. 101/2016, „(1) Pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie, în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, o cauțiune stabilită după cum urmează: (...)”.

De altfel, conținutul art. 61 ind. 1 alin.1 din Legea nr. 101/2016 stabilește expres atât termenul în care se constituie cauțiunea, cât și cuantumul, dar și sancțiunea aplicabilă pentru neîndeplinirea obligației de constituire a cauțiunii în termenul prevăzut de lege, și anume respingerea contestației.

Potrivit disp. art. 68 din Legea 101/2016, dispozițiile acestei legi se completează cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, ale Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările ulterioare, și cu cele ale Legii nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, în măsura în care prevederile acestora din urmă nu sunt contrare.

Or, în speță, omisiunea petentei de a consemna cauțiunea în termenul legal prevăzut de lege nu poate fi echivalată cu respectarea obligației imperative stabilite de art. 61 ind.1 alin.1 din Legea nr. 101/2016, **consemnarea ulterioară expirării termenului legal neputând fi considerată un remediu valabil în acord cu prevederile imperative ale legii.**

În atare situație, instanța nu poate primi susținerea petentei privind manifestarea unui formalism excesiv din partea Consiliului, având în vedere că, în lipsa consemnării cauțiunii în limita termenului legal imperativ, soluția adoptată cu privire la contestația formulată este în acord cu dispozițiile obligatorii ale Legii nr.101/2016.

Contrar susținerilor petentei, respingerea de către Consiliu a contestației în contextul neconstituirii cauțiunii nu reprezintă un formalism exagerat, ci o aplicare justă a unor dispoziții legale clare și imperative prin intermediul cărora se instituie o condiție de admisibilitate a căii de atac îndreptate împotriva actelor Autorității Contractante considerate nelegale, respectiv aceea de constituire a unei cauțiuni în termen de 5 zile de la data sesizării Consiliului.

Așa cum rezultă din disp. art. 61 ind. 1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, obligația de consemnare a cauțiunii cu respectarea exigențelor dispozițiilor antereferite, inclusiv din perspectiva termenului maxim, este o obligație imperativă, fiind reglementată printr-o normă de ordine publică, sancționată în caz de nerespectare de către contestator cu respingerea

contestației administrativ-jurisdicționale, excepția corespunzătoare putând fi invocată nu numai de către partea interesată, ci și de către CNSC din oficiu.

Analogia pe care o face petenta între cauțiune și taxa judiciară de timbru nu este una corectă, întrucât noțiunile sunt absolut distincte, cauțiunea nefiind o taxă judiciară, ci reprezintă atât o garanție instituită în favoarea creditorului, în speță în favoarea autorității contractante, menită să acopere eventuale prejudicii provocate acesteia prin depunerea contestației, cât și o garanție menită a descuraja cererilor exercitate cu rea-credință a drepturilor procesuale.

În atare situație, instanța nu poate primi susținerile petentei, cauțiunea neputând fi asimilată taxelor de timbru, drept urmare nu pot fi incidente prin analogie dispozițiile art.117 alin. 3 C. proc. civ., potrivit cărora actul de procedură nu va fi anulat dacă până la momentul pronunțării asupra excepției de nulitate a dispărut cauza acesteia, cu atât mai mult cu cât obligativitatea depunerii la CNSC a dovezii consemnării cauțiunii este prevăzută de legiuitor sub sancțiunea respingerii contestației, iar nu a nulității contestației.

Nici susținerile în sensul că petenta nu a fost informată de către Consiliu asupra obligației de a face dovada constituirii cauțiunii în termen de maxim 5 zile de la data sesizării Consiliului, sub sancțiunea respingerii contestației, nu pot fi primite de către instanță, de vreme ce din dosar rezultă contrariul acestora. Contrar susținerilor petentei, instanța apreciază că prin obligația de constituire a cauțiunii stabilită în sarcina petentei nu a fost încălcat dreptul acesteia la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil.

[...]

De altfel, în sensul celor de mai sus s-a pronunțat și practica judiciară, instanțele reținând temeinicia și legalitatea respingerii contestației pe motiv de neconstituire a cauțiunii **chiar și în ipoteza în care acestea au fost constituite până la momentul pronunțării deciziilor consiliului, dar cu nerespectarea termenului imperativ și legal de 5 zile de la data sesizării Consiliului.**

- Curtea de Apel Suceava, Secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 276 din 18 iunie 2025:

Soluția de respingere, ca inadmisibilă, a contestației a fost atacată în cauza de față de către petenta [...] S.R.L., care a susținut că depunerea, la data de 13.05.2025, a dovezii constituirii cauțiunii ar fi trebuit să determine analiza pe fond a contestației sale.

Curtea nu împărtășește poziția petentei sub aspectul modalității de îndeplinire de către aceasta a obligației de constituire a cauțiunii.

Astfel, așa cum reiese din dosarul Consiliului (f.1-11), contestația a fost depusă la data de 16.04.2025, neînsoțită de dovada constituirii cauțiunii, aceasta fiind constituită abia la data de 13.05.2025, conform dovezii depuse la același dosar la f.82.

Or, potrivit prevederilor art. 61¹ alin.(1) din Legea nr.101/2016, „pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie, în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, o cauțiune”, al cărei quantum este stabilit prin aceeași normă legală. Textul de lege nu condiționează respingerea cererii, în condițiile neplății cauțiunii, nici de emiterea vreunei adrese de către Consiliu, nici de nedepunerea unei dovezi care să ateste constituirea cauțiunii ulterior expirării acestui termen, dar anterior pronunțării Consiliului.

[...]

Procedura de atribuire a contractelor de achiziție publică necesită o celeritate deosebită, context în care legea stabilește cu claritate obligațiile părților implicate în procedură, în fiecare etapă a acesteia, inclusiv în ipoteza contestării rezultatului procedurii.

Totodată, statutul de profesioniști al tuturor părților implicate în procedură ridică standardul rezonabil aplicabil în ceea ce privește demersurile efectuate de aceste părți și exclude pasivitatea în privința obligațiilor legale stabilite în sarcina fiecăreia dintre ele, mai ales atunci când este vorba despre obligații exprese.

Faptul că la data de 13.05.2025 Consiliul a ales să emită și o adresă către petentă, în sensul de a-i atrage atenția asupra nedepunerii la dosar a dovezii de constituire a cauțiunii nu determină concluzia că același Consiliu ar fi avut vreo obligație în acest sens. Dimpotrivă, petenta pare a-și invoca propria culpă de a nu fi atașat la dosar dovada constituirii cauțiunii, în condițiile în care chiar în cuprinsul contestației, a susținut că ar fi achitat-o și ar fi atașat dovada corespunzătoare (f.11 dosar Consiliu).

Toate argumentele de mai sus converg spre soluția pe care Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor a adoptat-o în soluționarea contestației formulate de [...] S.R.L., motiv pentru care Curtea, în considerarea dispozițiilor art.34 alin.(5) din Legea nr.101/2016, urmează a respinge plângerea, ca nefondată.

- Curtea de Apel Craiova, Secția contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 364 din 26 martie 2025:

Curtea reține că este instituită obligația consemnării cauțiunii de către contestator, fiind stabilit un termen de maximum 5 zile de constituire, termen calculat de la data sesizării Consiliului.

Din modul în care este redactat textul art.61 indice 1 alin.1 din Legea nr.101/2016 se deduce concluzia, pe de o parte, că este instituită obligația consemnării, nu a depunerii dovezii de consemnare, iar pe de altă parte, că o astfel de obligație este imperativă, fiind reglementată printr-o normă de ordine publică, sancționată, în caz de nerespectare de către contestator cu respingerea contestației administrativ-jurisdicționale, o astfel de excepție putând fi invocată nu numai de partea interesată, ci și de CNSC din oficiu, față de caracterul său de ordine publică, fiind reglementată în legătură cu investirea legală a organului administrativ-jurisdicțional.

Așadar, pentru soluționarea contestației adresate CNSC era obligatorie consemnarea cauțiunii, consemnare care se impunea a fi făcută în termen de maximum 5 zile de la data sesizării CNSC, contestatoarea având obligația cunoașterii acestor obligații, atât sub aspectul cuantumului, cât și sub aspectul termenului de consemnare.

În speță, se constată că [...] SRL a transmis contestația, prin e-mail, la data de 06.02.2025, ora 15:34, aceasta fiind înregistrată la Consiliu în data de 07.02.2025, iar contestația nu a fost însoțită de dovada constituirii cauțiunii.

Prin adresa nr. [...] /18.02.2025, Consiliul a solicitat contestatoarei, în temeiul prevederilor art. 61 indice 1 alin. (1) din Legea nr. cu modificările și completările ulterioare, să-i comunice „dovada constituirii cauțiunii în termenul prevăzut de lege, respectiv recipisa de consemnare a cauțiunii, în original, în cuantumul stabilit de articolul menționat.”

La data de 19.02.2025, contestatoarea a înaintat recipisa de consemnare în valoare de 9.380 lei, achitată la data de 19.02.2025 .

În consecință, se constată că [...] SRL a formulat contestație la data de 06.02.2025, ce a fost înregistrată la Consiliu în data de 07.02.2025, iar cauțiunea a fost achitată și transmisă la data de 19.02.2025, cu depășirea termenului legal de 5 zile, prevăzut la art. 61 indice 1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, ultima zi fiind 12.02.2025, calculată potrivit art. 5 din același act normativ.

Or, cum potrivit dispozițiilor art. 61 indice 1 alin. 1 din Legea nr.101/2016, obligația constituirii cauțiunii în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, este prevăzută sub sancțiunea respingerii contestației, Curtea constată corectă soluția dispusă de CNSC prin decizia contestată.

Împrejurarea că CNSC a solicitat contestatoarei dovada consemnării cauțiunii nu este în măsură să modifice termenul reglementat de textul legal al art.61 ind.1 alin.1 din Legea nr.101/2016, în sensul invocat de petentă, o astfel de solicitare de depunere a dovezii consemnării fiind efectuată în vederea depunerii dovezii de achitare a cauțiunii în ipoteze precum omisiunea de depunere sau de recepționare a acestei dovezi în cadrul dosarului aflat la CNSC, nu de prelungire a termenului legal de maximum 5 zile de la sesizare.

Curtea reamintește ca noțiunea de consemnare a cauțiunii este diferită de noțiunea de dovadă a consemnării cauțiunii, astfel încât, prin adresa nr. [...] /18.02.2025 comunicată petentei în data de 18.02.2025, i s-a solicitat a face dovada plății cauțiunii, fără a i se da termen pentru plata cauțiunii, cauțiunea trebuind a fi plătită până la data de 12.02.2025, ceea ce în speță nu s-a întâmplat, cauțiunea nefiind consemnată.

Omisiunea petentei de a consemna cauțiunea în termenul legal prevăzut de lege nu poate fi echivalată cu respectarea obligației imperative stabilite de art.61 ind.1 alin.1 din legea nr.101/2016, consemnarea ulterioară expirării termenului legal neputând fi considerată un remediu valabil în acord cu prevederile imperative ale legii, indiferent de argumentele petentei în sensul că platforma SEAP nu ar fi funcționat.

Ca atare, nu poate fi reținută nici susținerea petentei privind manifestarea unui formalism excesiv din partea Consiliului, având în vedere că, în lipsa consemnării cauțiunii în limita termenului legal imperativ, dispozițiile legale prevăd sancțiunea respingerii contestației.

- Curtea de Apel Oradea, Secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 396 din 9 septembrie 2024:

În urma corespondenței dintre CNSC și petentă, aceasta a depus la data de 05.08.2024, la dosarul de la Consiliu, dovada consemnării sumei de 41979,75 Ron, cu titlu de cauțiune, respectiv Recipisa de consemnare nr. [...] din data de 02.08.2024, emisă de CEC Bank - Sucursala ..., și Ordinul de plată nr. 1390/01.08.2024, emis de societatea petentă (f. 17-19 dosar CNSC).

Termenul de 5 zile prevăzut de art. 61¹ alin. 1 din Legea nr. 101/2016 se calculează conform art. 5 din Legea nr. 101/2016, respectiv conform sistemului intermediar de calcul al termenelor. Acest termen nu se calculează pe zile libere așa cum prevede Codul de procedură civilă, art. 5 din Legea nr. 101/2016 fiind normă specială care derogă de la norma generală.

Față de aceste aspecte, termenul a început să curgă la data de 26.07.2024 (următoarea zi după data sesizării Consiliului prin e-mail) și s-a împlinit la 30.07.2024.

În aceste condiții, petenta-contestatoare a constituit cauțiunea cu depășirea termenului de 5 zile, astfel încât, în temeiul art. 61¹ alin. 1 din Legea nr. 101/2016, Consiliul în mod corect a respins contestația pentru neconstituirea cauțiunii în termenul legal.

- Curtea de Apel Craiova, Secția contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 376 din 22 februarie 2023:

Împrejurarea că CNSC a solicitat contestatoarei dovada consemnării cauțiunii nu este în măsură să modifice termenul reglementat de textul legal al art.61 ind.1 alin.1 din Legea nr.101/2016 în sensul invocat de petentă, o astfel de solicitare de depunere a dovezii consemnării fiind efectuată în vederea depunerii dovezii de achitare a cauțiunii în ipoteze precum omisiunea de depunere sau de recepționare a acestei dovezi în cadrul dosarului aflat la CNSC, nu de prelungire a termenului legal de maximum 5 zile de la sesizare.

Omisiunea petentei de a consemna cauțiunea în termenul legal prevăzut de lege nu poate fi echivalată cu respectarea obligației imperative stabilite de art.61 ind.1 alin.1 din legea nr.101/2016, **consemnarea ulterioară expirării termenului legal neputând fi considerată un remediu valabil în acord cu prevederile imperative ale legii.**

Ca atare, nu poate fi reținută nici susținerea petentei privind manifestarea unui formalism excesiv din partea Consiliului, având în vedere că, în lipsa consemnării cauțiunii în limita termenului legal imperativ, soluția adoptată cu privire la contestația formulată fiind în acord cu dispozițiile obligatorii ale Legii nr.101/2016.

- Curtea de Apel Târgu Mureș, Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 412/R din 31 august 2021:

Raportat la prevederile art. art. 61¹ alin. (1) din Legea nr.101/2016, rezultă că pentru a putea proceda la soluționarea contestației, Consiliul trebuie să constate depunerea cauțiunii, constituită potrivit prevederilor legale. Termenul legal de constituire a cauțiunii este stabilit în mod expres de prevederile art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016, respectiv în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului. În aceste condiții, se constata că în mod corect Consiliul a verificat cu precădere îndeplinirea condiției prevăzute de dispozițiile legale anterior menționate.

Obligația de consemnare a cauțiunii cu respectarea exigențelor art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016 inclusiv din perspectiva termenului maxim este o obligație imperativă, fiind reglementată printr-o normă de ordine publică, sancționată în caz de nerespectare de către contestator cu respingerea contestației administrativ-jurisdicționale, excepția corespunzătoare putând fi invocată nu numai de către partea interesată, ci și de către CNSC din oficiu, fiind în legătură cu legala investire a organului administrativ-jurisdicțional.

Cauțiunea nu este o taxă judiciară, ci reprezintă atât o garanție instituită în favoarea creditorului, în speță în favoarea autorității contractante, menită să acopere eventuale prejudicii provocate acesteia prin depunerea contestației, cât și o garanție menită a descuraja cererilor exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale. Ca urmare, în lipsa unui text expres, cauțiunea nu poate fi asimilată taxelor de timbru și nu pot fi aplicat prin asimilare dispozițiile art.117 alin. 3 C. proc civ., potrivit cărora actul de procedură nu va fi anulat dacă până la momentul pronunțării asupra excepție de nulitate a dispărut cauza acesteia.

Obligativitatea depunerii la CNSC a dovezii consemnării cauțiunii este prevăzută de legiuitor sub sancțiunea respingerii contestației, iar nu a nulității contestației, context în care nu sunt incidente prevederile procedurale ce reglementează posibilitatea înlăturării sancțiunii nulității.

Instanța observă că petentul a fost informat de către Consiliu potrivit înscrisurilor depuse la filele 22-26 din dosarul CNSC, comunicate la domiciliul procesual ales, pe numărul de fax și la adresa de email indicate în cuprinsul contestației, asupra obligației de a face dovada constituirii cauțiunii în termen de maxim 5 zile de la data sesizării Consiliului (19.07.2021), sub sancțiunea respingerii contestației.

Însuși petentul menționează expres în cuprinsul plângerii că recipisa de consemnare a cauțiunii a fost comunicată și recepționată de către Consiliu în data de 28.07.2021, cu o întârziere de 2 zile față de termenul de 5 zile prevăzut de art. 61¹ din Legea nr. 101/2016.

Aspectul comunicării recipisei de consemnare cu încălcarea termenului legal imperativ prevăzut de art. 61¹ din Legea nr. 101/2016, dar înainte de pronunțarea CNSC asupra contestației nu este de natură a înlătura sancțiunea respingerii contestației prevăzută expres de dispozițiile legii speciale.

Și Curtea de Apel Galați, Secția de contencios administrativ și fiscal, urmează direcția relevantă mai sus, elocvente fiind, cu titlu de exemplu:

- sentința nr. 45/2024 din 6 februarie 2024:

Curtea reține că, potrivit art. 61 ind. 1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, forma în vigoare la data sesizării Consiliului: «Pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie, în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, o cauțiune [...]».

Așadar, textul de lege prevede imperativ, sub sancțiunea respingerii, obligația persoanei care se consideră vătămată de a constitui, în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, o cauțiune. Dată fiind claritatea textului de lege, fermitatea exprimării, precizarea în mod expres a sancțiunii, Curtea apreciază că această obligație de achitare a cauțiunii este o condiție de admisibilitate a contestației.

De altfel, Curtea Constituțională, sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor, printre altele, art. 61 ind. 1 din Legea nr. 101/2016, a apreciat că sunt constituționale, reținând în considerentele Deciziei nr. 501 din 17 septembrie 2019: «34. Or, dinamica raporturilor juridice existente în domeniul achizițiilor publice demonstrează că intervenția legiuitorului era necesară, în condițiile în care drepturile procesuale au fost exercitate frecvent cu rea-credință de către operatori economici care nu aveau capacitatea efectivă de a-și executa obligațiile ce rezultau din încheierea contractelor de achiziții publice. Interesul național impune ca statul să poată realiza cu celeritate obiectivele propuse în vederea îmbunătățirii vieții cetățenilor săi, cu respectarea, bineînțeles, a drepturilor și a intereselor legitime ale eventualilor participanți la procedurile de achiziție publică. 35. Așadar, Curtea constată că prin instituirea cauțiunii legiuitorul a urmărit, pe de o parte, descurajarea cererilor nefundamentate sau exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale, iar, pe de altă parte, să constituie o garanție destinată acoperirii eventualelor pagube ce ar putea fi produse părții împotriva căreia se cere luarea unor măsuri, în condițiile în care cererea celui ce plătește cauțiunea se respinge. Astfel, aceste obiective urmărite prin adoptarea de către legiuitor a măsurii criticate se circumscriu unui scop legitim».

Este evidentă intenția legiuitorului de a stabili termenul limită până la care poate fi depusă cauțiunea, astfel încât în mod corect a reținut Consiliul că **art. 61 ind 1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 este un termen de decădere, a cărei respectare nu este lăsată la aprecierea contestatoarei.**

Față de cele mai sus menționate urmează să fie respinsă plângerea ca fiind nefondată.

- sentința civilă nr. 21/2024 din 22 ianuarie 2024:

Curtea reține faptul că din modul în care este redactat textul art. 61¹ alin. 1 din Leg. nr. 101/2016 se deduce concluzia că o astfel de obligație este imperativă, fiind reglementată printr-o normă de ordine publică, sancționată, în caz de nerespectare de către contestator, cu respingerea contestației administrativ-jurisdicțională, o astfel de excepție putând fi invocată nu numai de partea interesată ci și de CNSC din oficiu, față de caracterul său de ordine publică, fiind reglementată în legătură cu investirea legală a organului administrativ-jurisdicțional.

Așadar, pentru soluționarea contestației adresată CNSC, era obligatorie consemnarea cauțiunii, consemnare care se impunea a fi făcută în termen de maxim 5 zile de la data sesizării CNSC, contestatorii având obligația cunoașterii acestor obligații, atât sub aspectul cuantumului, **cât și sub aspectul termenului de consemnare.**

Față de cele arătate Curtea apreciază ca fiind legală decizia contestată motiv pentru care va respinge plângerea petentei S.C. [...] SRL ca nefondată.

În atari condiții, chestiunea neonorării obligației de constituire a cauțiunii fiind lichidată, Consiliul se vede nevoit să aplice normele obligatorii ale art. 61 ind. 1 alin. (1) evidențiate mai sus și, pe cale de consecință, să respingă contestația Întrucât normele supracitate au prevalență în aplicare și împiedică organul de jurisdicție să analizeze contestația pe fond sau din punct de vedere al excepțiilor, contestația respectivă este respinsă indiferent și independent de analiza pe fond a ei sau a altor excepții.

În eventualitatea unei căi de atac, după cum se cunoaște, în lumina art. 30 alin. (2) și a art. 31 alin. (3) din Legea nr. 101/2016:

- în plângere, contestatorul nu poate invoca alte motive împotriva actelor autorității contractante decât cele cuprinse în contestația adresată Consiliului;

- nu se pot depune probe noi față de cele care au fost depuse în cadrul contestației.

Relativ la cererea de intervenție depusă de, lider al Asocierii, ea va fi respinsă de Consiliu ca rămasă fără obiect, în contextul în care nu s-a intrat în cercetarea contestației, dată fiind neconstituirea cauțiunii, însemnând că nu mai există litigiul în care a intervenit acest operator economic

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,
CONSILIUL DECIDE:

Respinge, pentru nedepunerea cauțiunii în termenul legal, contestația nr. 1/25.08.2025, înregistrată la Consiliu cu nr. 59708/27.08.2025, în contradictoriu cu

Respinge, ca rămasă fără obiect, cererea de intervenție depusă de, lider al Asocierii

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți. Împotriva ei se poate formula plângere, în termen de zece zile.

PREȘEDINTE,

.....

MEMBRU,

.....

MEMBRU,

.....

Redactată în exemplare, conține pagini.